

χαῖτοι Βασιλεῖς τῆς Οὐγγαρίας ἐθεράπευσον τὸν ἑκτερον, τῆς δὲ Γαλλίας τὰς χοιράδας!

Χρειάζονται λοιπὸν ἑκτακτα μέτρα καὶ ἑκτακτοὶ ἄνδρες. Ἴτε ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Συμβούλιον παρῶσιν κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἰδέαν, εἴτε Ἐπιτροπὴ Ὑγείας, σύμφωνα μὲ τὴν πρότασιν τῶν Νέων Ἰδεῶν, εἴτε Ἐφορεῖα βοηθητική, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐφημερίδος, συγκροτηθῇ, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι παρὰ Σούτσου, Φιλήμονος καὶ Λεβιδίου δὲν πρέπει νὰ περιμένῃτε τίποτε συντελεστικόν. Δυνατὸν νὰ εἶναι μεγάλοι ἄνθρωποι, ἑκτακτοὶ ἄρχοντες, σοβαροὶ πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸν τύπον θὰ τὸν ἀφήσωσι τύπον, διότι τὸ ὄνομά των συνεδέθη πλέον μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ χωρισθῶσιν.

Ῥίψατε χρήματα εἰς τὸ μέσον! Βγάλτε χρήματα εἰς τὸν φόρον. Ἐὰν ἀφήσατε τίποτε ἐκ τῶν δημοτικῶν προσόδων, νὰ τὸ ἰδοῦμε! Ἐὰν δὲν ἀφήσατε, φορολογήσατέ μας ὅλους καὶ διὰ μίαν τουλάχιστον ἑξαμηνίαν λάβετε προσωρινὰ μέτρα καθαριότητος καὶ προμηθείας ὕδατος! Δαπανήσατε ἑκατοστύας χιλιάδων, σπαταλήσατε ἄλλας τόσας, οἰκονομήσατε μερικὰς καὶ διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας, ἀλλὰ σώσατέ μας ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ, ἐπαναφέρετε τὴν ὑγείαν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν καρδίαν μας, μὴ ἐτοιμάζετε νέας δοκιμασίας καὶ μὴ ζητήσατε αὐξήσει τῶν προσόδων τοῦ Δήμου ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν νεκρῶν!

Ἀποτεινόμεθα καὶ ἡμεῖς δὲν ξεύρομεν πρὸς τίνας· ἀλλὰ βεβαίως, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, πρὸς τὸ Κενόν.

Τὸ Κενὸν λοιπὸν ἂς σώσῃ τὰς Ἀθήνας κενοῦν αὐτὴν τοῦ τύφου καὶ δι' αὐτοῦ πάντας τοὺς τετυφωμένους καὶ ἀμαρτωλοὺς ἄρχοντας!

Καλεδάν.

ΠΕΝΙΑΙΣ

Κατὰ τὴν προχθὲς παράστασιν τοῦ Ἀμλετ, μετὰ τὴν τρίτην πρᾶξιν, δηλ. περὶ τὴν 12 καὶ ἡμίσειαν, τόσφ ἐδίδοντο οἱ ἡθοποιοί, ὥστε φίλος τις μᾶς ἔλεγεν, ὅτι τρέχουν καθὼς οἱ συνοδεύοντες κηδεῖαν, ἅμα φθάσουν περὶ τοῦ στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Εἰς ἀναγινώσκων ἐν τῇ Ἐφημερίδι, ὅτι ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος θέλει καθαρίσῃ τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ταῖς τόσαις βρώμας, αἵτινες προκαλοῦν τὰ μιάσματα, ἐψιθύριζεν·

— Καὶ ἐπειτα δὲν παραδέχονται τὴν ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Lucrezia Borgia.

Ἔχεις τύπον; — Ὁχι ἔχω μνηνιγγίτιδα. — Ἐχετε μνηνιγγίτιδα; — Ὁχι ἔχω γαστρικήν. — Ἐχω γαστρικήν καὶ τυφοειδῆ πυρετόν. — Ἔχει γαστρικήν ὁ δήμαρχος; — Δὲν ἔχει γαστρικήν ὁ δήμαρχος. — Τί ἔχει; — Ἔχει δημοτικὸν συμβούλιον. — Ἐχετε ἱατροσυνέδριον; — Ὁχι, ἔχομεν ὀχετούς. — Ἐχετε ὕδωρ; — Ὁχι, ἔχομεν ὕδωρ καὶ κοπρώδεις οὐσίας. — Ἐρχεσαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα; — Ὁχι, δὲν ἔρχομαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. — Διατί δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα; — Διότι φοβοῦμαι νὰ ἔλθω εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Αὐτὸ τὸ θέμα εἰχομεν ὅλοι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ χεῖλη καὶ εἰς αὐτὸ θέμα ἀνθεματίζαμεν ὅλοι τὴν ἐμφρονὰ διοίκησιν τοῦ τόπου μας, ἥτις μεριμνᾷ νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν στόμαχόν μας διὰ τῶν σωλήνων τῶν ὑδραγωγείων τὰ ὀργανικὰ καὶ μὴ περισσεύματα τῶν νοσοκομείων καὶ ἀπορροῶν φροντίζουσα κατόπιν νὰ μᾶς προφυλάττῃ μετὰ χλωριοῦχον τίτανον.

* Ἄν ἦτο τουλάχιστον χλωριοῦχος καὶ θὰ ἐκερδίζομεν!

Καὶ ἐν τούτοις ὑπερχίλιοι ἄνθρωποι παρίσταντο προχθὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς Λουκρητίας Βοργίας, πρὸς πείσμα τοῦ πυρετοῦ, τῆς ἐγκεφαλίτιδος, τῶν εἰδοποιήσεων τῆς Ἐφημερίδος καὶ τῆς χλωριούχου τιτάνου.

Ἐξ αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος ἀνῆκεν εἰς τοὺς εἰκοσιπέντε χιλιάδας ἀσθενεῖς τῆς Παλιγγεσεῖας, οἵτινες ἀφῆκαν τὴν κλινὴν ὅπως παραστῶσι ἐν βρυγμῷ ὀδόντων εἰς τὴν πρώτην παράστασιν καὶ θεάωνται τὴν Κιαραμόντη.

Πόσον ἦτο τῷ ὄντι ὠραία! Ποτὲ δὲν ἐφάνη ὠραιότερα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὅταν εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐξέρχεται περιβεβλημένη τὴν βυσσινόχρουν τῆς δουκίσσης στολήν καὶ τὸ ἀργυρόστικτον ἐπιστήθιον, ἦτο τῷ ὄντι γόσησα. Ἀλλ' εἰς μάτην ἐπειρᾶτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν μορφήν της τὴν ἀνήμερον καὶ ἀλαζόνα ἑκφρασίαν τῆς ἀπαισίας δουκίσσης τῆς Φερράρας. Ἡ μορφή της καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὀργῇ ἐτήρει ἀθωότητι διδασκαλίσσης, μὴ λαβούσης ἔτι τὸ πτυχίον της. Μᾶς ἰφάνετο ὁ κ. Φιλήμων ἐρευνῶν τὴν πολιτικὴν τοῦ Κουμουνδούρου!

Τί ἦλθεν εἰς τὴν αἰθερίαν Μαργαρίταν, εἰς τὴν παρθενικὴν Λουκίαν εἰς τὴν ἐπέραστον Λίνδαν, εἰς τὴν ἄβραν Ἀμαλίαν νὰ ὑποκριθῇ τὸ σατανικόν ἐκεῖνον γύναιον, ὅπερ μέσον τῆς στυγεράς ἱστορίας τοῦ μέσου αἰῶνος διακρίνεται ἰσχυρότατον, φωτιζόμενον ὑπὸ φωτὸς ἀλαμποῦς τῆς κολάσεως. Αὐτὴ, ἡ Κιαραμόντη, Λουκρητία Βοργία, ἐστεμμένη Λοκούστα, θυγάτηρ καὶ παλλακὶς τοῦ Πάπα, σύνευνος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, δηλητηριάζουσα, στραγγαλίζουσα, σπαράττουσα, σπεύρουσα τὸν θάνατον, ἐξαποστέλλουσα τοὺς δυστυχεῖς οὗς ἐμαγνέτιζε τὸ πῦρ τῶν βλεμμάτων της, ἐκ τῆς παστάδος εἰς τὸ φέρετρον, Κίρκη καὶ Μεσσαλίνα, Ἀρμὶς καὶ Φρόνη ταυτοχρόνως!

Ἄν τοιαύτη ἦσο, ὡς ἱεραμεῖα Κιαραμόντη, οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ οὐαὶ εἰς τὰ πρῶτα θρανία τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ ὅποια θὰ ἐγκατέλιπον ἀνὰ εἰς οἱ φλόγισμένοι λατρεύται σου, οὐθ' ὅθ' ἐξαπέστελλες πάντας βαθμὴδὸν εἰς Ἀδου πύλας καὶ